

Ked' plačú stáda

Kalumet

1. Hral som raz pesničku o tom, čo ľudom chýba,
vtom mi ktosi hovorí:
Kde to žiješ, človeče, máš pravdu,
je to chyba, ale život nie je med.
A ja som počul plakať stáda.
2. Pozrel som do slnka, videl som tisíc farieb,
vtom ma ktosi oslovil:
Hej, chlapče, nasad' si slnečné okuliare,
veď pokazíš si oči.
A ja som počul plakať stáda.
3. Možno som neprežil to, čo snád' mnohí iní,
videl som však toho dost'.
Chce to len nedostat' sa
do tej pavučiny, kde je veľmi smutno.
A kde svorne plačú stáda.
4. Ktosi raz podrazil, povedal: Prepáč, kámo,
nevysvetľuj si to zle.
Občas sa v živote
takéto veci stanú, tak bud'me zase dobrí.
A stále viacej plačú stáda.